

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.430/2014/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év április hó 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. november 26. napján kelt 14.B.1487/2014/4. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlott személyi azonosító igazolványának számát pontosítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. november 26. napján kelt 14.B.1487/2014/4. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk.164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg. A vádlottat ezért 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bűnjelek közül a lefoglalt kést elkobozta, döntött a további bűnjelekről és a vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, hosszabb tartamú, végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1174/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A tényállás személyi részét a vádlott vagyoni viszonyai körében, illetve az ittas járművezetés vétsége miatti elítélésénél a járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés feltüntetésével kérte pontosítani. A történeti tényállásban indokoltnak látta annak feltüntetését, hogy a vádlott a sértett ellen

könnyű testi sértés vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő, amelyet jelen ügytől ügyészi határozattal elkülönítettek.

A Fellebbviteli Főügyészség az egyebekben teljes tényállás és törvényes minősítés alapján tévesnek találta a törvényszék büntetés kiszabásánál kifejtett álláspontját. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő nyomatékú súlyosító hatást annak a körülménynek, hogy a cselekmény az élet elleni és a testi épség elleni magatartás határán mozog. Ezen túlmenően a fiatal életkorú sértett életvitele jelentősen megnehezült, testi esztétikuma véglegesen sérült. A ténybeli beismerés és a rövidebb időmúlás mértéke sem tekinthető enyhítő körülménynek, így végső soron a büntetés törvénysértően enye. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott szabadságvesztésének tartamát emelje fel és mellékbüntetésként tiltsa el őt a közügyek gyakorlásától a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés egyidejű mellőzésével. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen az ügyészség képviselője nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a vádlott érdemi észrevételt nem tett, de mély megbánását hangoztatta.

A védő felszólalásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nem vitatta a tényállás megalapozottságát, a vádlott szúrása következtében létrejött sérülés jellegét a bíróság tisztázta és azt is helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a gyógyulás defektes állapottal zárult. Hangsúlyozta azonban, hogy a tettlegességet nem a vádlott kezdeményezte, a jogi minősítést és az ide kapcsolódó ítéleti indokolást nem támadta. Álláspontja szerint a törvényi minimumban kiszabott és maximális tartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés megfelel az egyéni megelőzés céljának is. Nem értett egyet azokkal az ügyészi indokokkal, amelyekkel a büntetés súlyosítása iránti igényét alátámasztotta. A vádlott nem előre megfontoltan cselekedett, mintegy belesodródott ebbe a helyzetbe és sajnálatos módon reagált. Valamennyi körülmény együttes figyelembevételével nem látta indokoltnak végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Csatolta a vádlott új munkahelyét igazoló munkaszerződést.

A sértett jogi képviselője felszólalásában az ügyészi fellebbezéssel és annak indokaival egyetértett.

A vádlott az utolsó szó jogán ismételten a történetek miatti sajnálkozását fejezte ki.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, ítélete indokolásában számot adott a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről és kellő részletességgel

megindokolta azt is, hogy a vádlott önmagának, de az orvosszakértői véleménynek is ellentmondó, többször megváltoztatott védekezését miért vetette el.

Összességében a bizonyítékok mérlegelése megfelel az iratok tartalmának, annak során a bíróság logikai hibát sem vétette. Az így megállapított tényállás csak kisebb kiegészítést igényelt a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint, az iratok tartalma alapján a következőkkel.

- A vádlott személyi körülményei között feltüntetett ingatlan tulajdon mellett tulajdonában áll egy kb. 900.000 Ft értékű személygépkocsi és egy további kb. 10 millió Ft értékű ingatlan. (14. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal)
- Az ítéletben rögzített ittas járművezetés vétsége miatti elítélésnél a bíróság a pénzbüntetés mellett 1 év 3 hónap közúti járművezetésre is ítélte. (Vádlott erkölcsi bizonyítványa)

Az előző pontosításokat a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség igényelte az átiratukban, ennek az ítéletábra eleget tett, azonban jelen cselekmény megítélésénél nem bírt különösebb jelentőséggel.

- Kiegészítette a tényállást a nyilvános ülésen csatolt munkaszerződés szerint azzal, hogy a vádlott 2015. november 27-től hentesként a Kft. alkalmazásában áll, havi alapbére 122.000 Ft.
- A történeti tényállást az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében pontosította a helyszíni biztonsági kamera felvétele alapján, miután a tényállásban foglaltak hiányosak a vonatkozó indokoláshoz képest, de az indokolás sem felel meg mindenben a felvételen látható történéseknek. Erre figyelemmel a következő pontosítás indokolt:

A sértett ütését követően a vádlott reflex-szerűen bal kézzel felkapta a pulton előtte lévő kést. Ezt észelve a sértett két kezét előretartva igyekezett a vádlottat távol tartani, de a folyamatos mozdulatsorban ez sikertelen maradt, a vádlott nagy erővel leadott szúrása elérte, a kés a hasüregbe hatolt.

Az ítélet indokolásában a 13. oldal 2. bekezdésének első mondata helyes, amely szerint a vádlott egyensúlyvesztett állapotban bal kézzel felkapta az előtte lévő vágódeszkáról a kést, a sértett felé mozdult és szúrt. A továbbiakban azonban téves az a megállapítás, hogy a sértett ezt látva feltartott kézzel védekezni próbált. Ehelyett a cselekményről készült felvétel azt tanúsítja, hogy a sértett két kézzel megpróbálta ellökni a vádlottat. A kéz feltartására idő sem volt, pillanatok alatt zajlott a kettejük között zajlott tettelegesség, 4 mp időtartamot igazol a felvétel. A sértett ütése, lökése, a vádlott megbillenése, a kés felkapása, a vádlott két kezes távoltartási kísérlete és maga a szúrás egy megszakítás nélküli reflex-szerűen végrehajtott cselekménysor volt.

- Az ítélet 5. oldal 3. bekezdését követően feltüntette, hogy a vádlott a sértett ellen könnyű testi sértés vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő, amely eljárást a Fővárosi Főügyészség a 2014. szeptember 11. napján kelt NF.10622/2013/17-I. számú határozatával jelen ügytől elkülönítette.

Az előző kiegészítésekkel és pontosításokkal a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így az a felülbírálat során irányadó volt.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A Btk.2.§-a szerint helyesen foglalt állást az elbíráláskori, kedvezőbb anyagi jogi szabályok alkalmazásáról.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés bűntetteként. Az ítélet jogi indokolásában részletesen foglalkozott a vádlott jogos védelmi helyzetének kizárásával. A rendelkezésre álló bizonyítékok egyértelműen igazolják azt az órák alatt folyamatosan kialakult, pattanásig feszült helyzetet, amelyben a durva vita, a vádlott és a sértett kölcsönös szidalmazása egészen a kölcsönös tettelegességig, előrevetített formájában megelőzte és lényegében kialakította egymás fizikai bántalmazását.

Helyesen ítélte úgy a törvényszék, hogy mindketten a jogtalanság talaján álltak, jogos védelem nem volt megállapítható a vádlott javára, s ez a védelmi oldalon a másodfokú eljárásban már fel sem vetődött.

Az ítélet jogi indokolásában helytállóan fejtette ki a törvényszék, hogy az alanyi oldalon a vádlott élet ellen irányuló szándékára nem vonható megalapozott következtetés. A terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés bűntetténél azonban az életveszély mint eredmény tekintetében nem foglalt állást a vádlott tudatállapota körében. Ezt pótolva az ítélőtábla megállapította, hogy a vádlotti magatartás egyenes szándékkal testi sérülés okozására irányult, a minősítést megalapozó életveszélyes eredmény vonatkozásában eshetőleges szándéka nem vitatható. Az éles hűsvágó késsel leadott hasi szúrás pillanatában előre látható volt a rendkívül súlyos, akár életveszélyes sérülés bekövetkezése, aziránt azonban felfokozott indulatában közömbös maradt.

A Fővárosi Törvényszék felsorolta a büntetés kiszabása során figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülményeket, amelyek azonban helyesbítést igényeltek. A vádlott ténybeli beismerése nem bír enyhítő hatással, mert az részben sem párosult a bűnösség elismerésével. További enyhítő körülmény ellenben, hogy a vádlott többszöri bocsánatkérését a sértett végül elfogadta. (14. sorszámú jegyzőkönyv 29. oldal)

Súlyosító körülményként kizárólag a sértés maradandó fogyatékossgal gyógyuló következménye vehető figyelembe.

A hasonló jellegű bűncselekmények rendkívüli elszaporodottságára a törvényszék rutinszerűen hivatkozott, azt semmilyen adattal nem támasztotta alá, az adott helyszín és körülmények sem utalnak az ilyen cselekmények gyakoriságára. Annak sincs súlyosító hatása, hogy a sértett közvetlen életveszélyes sérülést szenvedett, mert ez az eredmény a bűncselekmény minősítésének az alapja, súlyosító körülményként ez kétszeres értékelést jelentene. Az ítéltábla a vádlott ittas járművezetés vétsége miatti elítélését súlytalannak találta a bűncselekmény merőben eltérő jellege és kisebb tárgyi súlya okán. Ez az elítélés lényegében azáltal bírt jelentőséggel, hogy a vádlott nem volt büntetlen előéletűnek tekinthető.

Figyelemmel a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára és a fentiek szerint helyesbített súlyosító és enyhítő körülményekre, a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a büntetés súlyosítását, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását célzó ügyészi indítványt.

Az ítéltábla egyetértett a Fővárosi Törvényszék megfontolásával, amelyből kitűnően nem látta indokoltnak a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását. A törvényszék a büntetési tétel alsó határában határozta meg a szabadságvesztés tartamát, amely még végrehajtásában felfüggeszthető, egyben a próbaidő tartamát a törvény szerinti leghosszabb tartamban határozta meg. Az ily módon kiszabott 2 év szabadságvesztés büntetés 5 év próbaidőre történt felfüggesztésével az ítéltábla egyetértett. Az 1962-ben született - az ittas járművezetést leszámítva - kifogástalan életvezetésű vádlott mélyen megbánta cselekményét. A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen erről közvetlenül is meggyőződött.

A vádlottat a munkahelyén a nála jóval fiatalabb sértett kezdte el sértegetni és jóllehet kölcsönös szidalmazás alakult ki, de a sértett provokálta és mérgecsítette el a helyzetet és végül a tettlegességet is a sértett indította el. Egyet kellett érteni azzal a védői állásponttal, hogy a vádlott mintegy belesodródott abba a helyzetbe, amelyben az indulatát már nem tudta fékezni.

A Fővárosi Ítéltábla valamennyi körülmény együttes értékelésével nem látta indokoltnak a büntetés megváltoztatását.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét törvényesnek találta, ezért azt a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott személyi azonosító igazolványának száma megváltozott, azt az ítéltábla a nyilvános ülésen rögzítette.

Budapest, 2016. április hó 28. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.

előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.1487/2014/4.számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.430/2014/7.számú végzése folytán 2016. április 28. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. április hó 28. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes

tisztviselő